

XAVIER CAPDEVILA | Premi Pica d'Estats al Millor Reportatge Fotogràfic

“Tots els congostos m'agraden, però Mont-rebei és espectacular”

Capdevila (Tremp, 1963) va viure a Peramea tota la seva joventut, ara resideix a Barcelona i tot sovint està al Pallars. La passió per la fotografia li va arribar sobre el 1994, arran d'una altra passió: viatjar. Com diu ell, “he estat força autodidacta tot seguint consells de Jaume Blassi, Miquel Petit, Ramon Puiggené; tots ells amics i grans fotògrafs”. Guardonat amb el Millor Reportatge Fotogràfic del 28è del Premi Turístic Internacional Pica d'Estats per *Desfiladeros en el Pirineo Oriental* (revista *El Mundo de los Pirineos*).

Les imatges del seu reportatge guanyador són espectaculars.

Bé, els espais fotografiats són espectaculars! Jo n'he estat un observador pacient, esperant que el sol descobrís totes les textures i relleus que van canviant al llarg del dia. Fotos fetes d'un mateix lloc amb el sol baix del matí o amb el de tarda, mostren matisos molt diferents. També és molt important la presència de persones, a més de donar-nos referències mesurables, inviten a ser-hi allí, no?

Va trigar molt temps a elaborar el reportatge?

Més o menys, un any. M'agrada passejar, buscar nous miradors i fer fotos durant les diferents estacions; hi ha alguns indrets que sols veuen el sol quan els dies són mes llargs, en canvi, hi ha llocs que conviden a anar-hi a la tardor/hivern; i altres, si volem aigua, la primavera és la mes cabalosa, amb la vegetació florida i exuberant.

Què és el que més li va agradar?

Tots tenen la seva personalitat i m'agraden molt, ara, Mont-rebei és espectacular. Aquí, amb la col·laboració del Joel de Zenith Aventures, vaig fer dues activitats noves per mi. Amb la meua dona i el meu fill varem fer la travessa amb caiac des de Corçà. Entrar al congost enmig de parets de mes de 500 metres d'alçada és una sensació màgica, i més, cap a la vessant nord, on hi trobem trams preciosos i amb una quietud i silenci que sembla es pari el temps. I com a impressionat, va ser volar per primer cop a la meua vida amb para-

pent, resseguint la serralada des d'Ager fins arribar sobre del congost i tenir aquesta tan desitjada vista d'ocell.

Les fotos destilen màgia i tranquil·litat alhora, bona barreja.

M'alegra que hagi tingut aquesta sensació, és la que he tingut molts moments estan allí. Alguns cops se'm havia fet fosc caminat pels congostos, i ja amb la vista aclimatada a la foscor era un plaer la sensació que estant tan sols a dos o tres hores de Barcelona, puguis gaudir d'un silenci casi total, sols trencat pel cant dels ocells i altres animals.

Recordo quan vaig fer la foto

que tanca el reportatge, amb el meu fill i els seus cosins: vam esperar la posta del sol sobre el serrat del Poll a l'estret de Mu. Va ser màgic!

Fins no fa gaire els congostos no eren massa coneguts, però en el cas de Lleida, el de Mont-rebei aviat estarà col·lapsat.

Hi vaig estar el pont de l'1 de maig del 2016 fent-ho des de Montfalcó. A l'anada, les passarel·les —no exemptes de molta polèmica tant a favor com en contra— hi havia força gent, però a mesura que ens atansaven al congost, ja teníem dificultats per caminar. Ja a l'inici del camí excavat a la pedra, vam desistir per la perillositat i quan varem tornar a les passarel·les, les vam trobar totalment col·lapsades, amb gent enganxada sense poder pujar ni baixar (hi ha punts on sols pot passar una persona). Vam trigar més d'una hora el que normalment fas amb 5 minuts. Crec que les autoritats pertinents haurien de controlar-n'hi l'accés per limitar el número de visitants per dia, alhora que potenciar-ho altres dies de l'any on pràcticament no hi trobes ningú.

Què suposa obtenir el premi Pica d'Estats?

Va estar una bona sorpresa, i com deia el dia de recollir el premi, em vaig sentir doblement premiat, un pel premi Pica i, l'altre, per poder estar fotografiant aquests paratges tant propers a mi. El *Pica d'Estats* ja té molt recorregut i és un gran guardó, tant nacional com internacional. Guanyar-lo ha estat un honor i reconeixement.